

BUŽ SE MNOU, PROŠ•M, BUŽ SE MNOU ...

ĀEtvrtk, 05 zĀĀ•MĀ- 2019

Smutek pĀ™ichĀ; zĀ- neĀ•ekanĀ› a nevaruje nĀ; s pĀ™edem. Najednou pĀ™ijde den, kdy mĀ;te pocit, Ā¼e ani nedĀ;vĀ; smy rĀ;no z postele. NesvĀ-tĀ- vĀ; m slunĀ-Ā•ko (i kdyĀ¼ je venku nĀ; dhernĀ½ babĀ- lĀ©to), nikdo vĀ; s nemĀ; rĀ;d a ze zrcadla koukajĀ- jakĀ½ si posmutnĀ› lĀ½ cizĀ- oĀ•i, kterĀ½ patĀ™Ā- vĀ; m. A mĀ;te pocit, Ā¼e vy sami sebe nemĀ;te rĀ;di, rĀ;di mĀ-t nemĀ-Ā¼ete. Ale pak zaslechnete nĀ›co hezkĀ©ho...

KRĀ•SNĀ•, KRĀ•SNĀ•, KRĀ•SNĀ•.... Ale abyste to nemĀ›li dnes tak jednoduchĀ©, mĀ; m pro vĀ; velkou hĀ;danku: Ja zpĀ›vaĀ•ka (znĀ; mĀ; a ĀEeĀ;ka), kterĀ; zpĀ;-vala pĀ-seĀˆ s tĀ›mito slovy:

NeodchĀ;zej,
 kdyĀ¼ vĀ-Ā; j, jak plĀ;Ā•u,
 neodchĀ;zej, kdyĀ¼ znĀ;Ā; mĀ; Ā¼al,
 pokoj mĀ; zesmutnĀ›l,
 ty odchĀ; zĀ-Ā; j,
 Ā; jedĀ½ stĀ-n jde blĀ-Ā¼ a blĀ-Ā¼.

NeodchĀ;zej,
 nesmĀ-Ā; se louĀ•it,
 neodchĀ;zej, nevĀ-m, co dĀ; j l,
 nevidĀ-Ā; slzy mĀ©,
 lesk oĀ•Ā- mĀ½ch,
 hlavu mou skrytou v dlanĀ-ch?

Uhaslo by slunce,
 kterĀ© do mĀ½ch oken svĀ-tĀ-,
 v krbu zhas' by oheĀˆ,
 kterĀ½ jen Ā°smĀ› v tvĀ; j vznĀ-ti.

Neodcházej,

svět byl by prázdný

a samotný se jím bojím.

Však pro mě to je kámen,

když bohužel

už jsi dávno, dávno jsi

těmto se na vaše odpovědi...

děle